ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Διευθύνεται
ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

Γραφεῖα
ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Ἀκαδημίας) 60
Τηλ. 613.859 234.659

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Πέμπτη 11 Φεβρουαρίου 1965

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 262 (356)

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΤΕΡΜΑ ΚΑΙ ΑΦΕΤΗΡΙΑ

Δύο ληξιαρχικαὶ πράξεις συνετάγησαν διὰ τοῦ καταπληκτικοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῶν τροποποιήσεων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου μας:

Ἡ μία ἀφορᾶ εἰς τὸν θάνατον τοῦ καθεστῶτος τῶν συλλογικῶν «καπετανάτων» ποὺ ἐκληροδοτήθη μέν, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα δεινά, ἀπὸ τὴν συγχώνευσιν, διετηρήθη ὅμως τεχνητῶς ἐπὶ μακρόν, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν μωροφιλοδοξιῶν καὶ μικροσυμφερόντων ἀδιστάκτων «συνδικαλιστῶν».

Ἡ ἄλλη περιέχει ἁπλῶς μίαν πανηγυρικὴν ἀναγνώρισιν τῆς πρὸ πολλοῦ ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα ψυχικῆς ἁρμονίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἀσφαλεστέραν προϋπόθεσιν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἑνοποιήσεως ὅλων τῶν ὀργανώσεων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Εἶναι χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐντὸς τῶν γραμμῶν τοῦ Συλλόγου μας πολέμιοι τῆς ἑνότητος τοῦ Προσωπικοῦ, δὲν ἐτόλμησαν νὰ στραφοῦν ἀπροκαλύπτως ἐναντίον τῆς ἑνοποιήσεως τῶν συλλογικῶν ὀργάνων, διότι τοιοῦτον τι θὰ ἐξήγειρε τὴν παμψηφίαν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα. Προυτίμησαν νὰ καταφέρουν τὸ ἐναντίον της πλῆγμα πλαγίως, προφασιζόμενοι — χαῖρε ὕψος ὑποκρισίας ἀπροσμέτρητον — τὴν δῆθεν «ἀντιδημοκρατικότητα» ὡρισμένων τροποποιήσεων καὶ τὰς δῆθεν «ὑπόπτους» διατάξεις ἄλλων περὶ «παροχῶν».

Ἡ μεγίστη ὅμως πλειοψηφία τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας ἀντελήφθη τὴν παγίδα τῶν δολιοφθορέων καὶ ἐψήφισε μὲ φανατισμὸν ΝΑΙ, διὰ νὰ δημιουργηθοῦν ἀμέσως αἱ προϋποθέσεις ἑνοποιήσεως ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν συλλογικῶν ὀργανώσεων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Παράλληλος ἐν τούτοις τακτικὴ πλαγίας καταπολεμήσεως τῆς ἑνοποιήσεως ἀκολουθεῖται καὶ εἰς ἄλλας ὀργανώσεις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης. Οἱ «μικροκαπεταναῖοι» δὲν ἐννοοῦν νὰ χάσουν τὰ «ἁρματολίκια», ἀσχέτως ἂν ἡ διαιώνισις τῆς διαιρέσεως προκαλεῖ τεραστίας ζημίας εἰς τὸ σύνολον τῶν συναδέλφων των καὶ ἐπιστρατεύουν τὰ πλέον ἀήθη, τὰ πλέον δημοκοπικὰ ἐπιχειρήματα διὰ νὰ ἀναχαιτίσουν ἢ τουλάχιστον νὰ ἐκτρέψουν τῆς κοίτης του τὸ ὁρμητικὸν ὑπὲρ τῆς καθολικῆς καὶ ἀμέσου ἑνοποιήσεως ρεῦμα. Προβάλλουν μὲ ἔμφασιν τὰ δῆθεν πλεονεκτήματα τῶν οἰκείων ὀργανώσεων καὶ τοὺς «κινδύνους» οἱ ὁποῖοι θὰ προέλθουν ἀπὸ τὴν συγχώνευσιν, προσποιούμενοι ἄγνοιαν τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ κεκτημένα δικαιώματα εἶναι σήμερον σεβαστὰ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς στυγνοτέρους ἐργοδότας καὶ κατὰ συνέπειαν εἶναι ἀδιανόητον νὰ θιγοῦν ἀπὸ αὐτοὺς τούτους τοὺς ἐργαζομένους. Χαρακτηριστικὸν ἐν προκειμένῳ παράδειγμα τῆς φροντίδος διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ἑνοποιήσεως, τῆς εἰδικῆς θέσεως κατηγοριῶν τινων συναδέλφων ἀποτελοῦν καὶ ὡρισμέναι ἐκ τῶν γενομένων τροποποιήσεων εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Συλλόγου μας, πρὸς τὰς ὁποίας ἔστρεψαν τὴν μῆνιν των οἱ πάσης φύσεως δολιοφθορεῖς τῆς ἑνότητος τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἐξ ἄλλου, ἡ νοημοσύνη τῶν συναδέλφων εὑρίσκεται εἰς ἐπίπεδα κατὰ πολὺ ἀνώτερα ἀπ' ὅ,τι ὑποθέτουν οἱ διασπασταὶ καὶ ὡς ἐκ τούτου δέον νὰ θεωρῆται βέβαιον ὅτι, τὰ καταστατικὰ τῶν ἑνοποιημένων Ὀργανώσεων ὄχι μόνον θὰ περιλάβουν ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους ἀντιστοίχων καταστατικῶν τὰς πλεονεκτικωτέρας διὰ τὸ σύνολον τοῦ Προσωπικοῦ διατάξεις, ἀλλὰ καὶ ἄλλας ἔτι περισσότερον εὐνοϊκάς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ἀβιάστως τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀνάλογοι πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας διὰ τὰς τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου μας ἐξελίξεις θὰ σημειωθοῦν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ὀργανώσεις τῆς Ἐθν. Τραπέζης παρὰ τὴν προαναφερθεῖσαν ἀχαλίνωτον ἀντίδρασιν ὡρισμένων, οἱ ὁποῖοι θέτουν τὰ κοινὰ συμφέροντα εἰς ἥσσονα μοῖραν τῶν ἰδικῶν των.

Ἐπιβάλλεται ὅμως ἡ πάση θυσίᾳ ἐνθάρρυνσις τῶν ἑνωτικῶν πρωτοβουλιῶν, εἰς τρόπον ὥστε πάντες οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸ Ἵδρυμα νὰ βαδίσωμεν τοῦ λοιποῦ ἡνωμένοι ὡς εἷς ἄνθρωπος, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων μας καὶ διὰ τὴν ἐν γένει ἐξύψωσιν τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς μας θέσεως. Πρέπει δὲ νὰ θεωρῆται βέβαιον ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ πλήρης ἐπιτυχία—καρπὸς τῆς ἑνότητος ὅλων τῶν συνδικαλιστικῶν μας δυνάμεων—θὰ στέψῃ τὰς προσπαθείας μας.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΧΘΗ

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΧΩΛΑΙΝΟΥΝ ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΑ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ

«Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης
» δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι
» βεβαία διὰ τὴν ἐπιτυχίαν
» τοῦ ἔργου της ἐὰν δὲν πα-
» γιώση τὴν ἠθικὴν τάξιν
» καὶ τὴν δικαιοσύνην εἰς
» τὴν σχέσιν ἐργασίας διὰ
» τῆς θεσπίσεως συγχρονι-
» σμένου καὶ ἐπιλύοντος τὰ
» βασικὰ θέματα, Ὀργανι-
» σμοῦ Ὑπηρεσίας».

Αὐτὴ εἶναι ἡ γενικὴ ἀρχὴ πρὸ τῆς ὁποίας ἐτίθετο ὁ ἑκάστοτε Διοικητὴς τῆς Τραπέζης ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ τὸ Προσωπικὸν καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς Τραπέζης ἀνέμενον τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἀνωμαλιῶν τὶς ὁποῖες ὁ ὑπάρχων Ὀργανισμὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος του ἐδημιούργησε.

Αὐτὸ ὅμως ἦτο καὶ τὸ ὕψιστον καθῆκον τῶν Διοικητῶν ἐφάμιλλον ἂν ὄχι προπορευόμενον τῶν καθηκόντων ἀπέναντι τῶν σπουδαιοτέρων ἐργασιῶν τοῦ Ἱδρύματος. Καὶ ἡ παραμέλησις τοῦ καθήκοντός των αὐτοῦ συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ χαρακτηρίζονται οἱ ἀπελθόντες δύο (δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τοῦ θεσπίσαντος τὸν Ὀργανισμὸν) Διοικηταί, ὡς μὴ ἐπιτυχόντες εἰς τὸ ἔργον των.

Ὁ βαθμὸς τῆς ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας των εἶναι θέμα εἰδικώτερον καὶ ὄχι ἄμοιρον ὑποκειμενικῶν κρίσεων. Ἕνα ὅμως εἶναι τὸ ἀληθές. Ὅτι τὸ ἔργον των δὲν ἐπαρουσίασε πληρότητα. Καὶ ἡ πληρότης εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἐπιτυχίας ἐνῷ ἡ ἀτέλεια ἀναμφισβητήτως συνιστᾶ ἀρνητικὴν πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν ἔννοιαν.

Ἡ ἀτέλεια ἀφορᾶ τοὺς δύο προκατόχους τοῦ σημερινοῦ κ. Διοικητοῦ εἰς τὰ θέματα τοῦ Προσωπικοῦ. Δὲν ἐλήφθησαν τὰ μέτρα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ἐξήλειφον ριζικῶς τὰς ἀδικίας.

Ἀμφότεροι, ἐν πολλοῖς θύματα τῶν εἰσηγητῶν συνεργατῶν των ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς ἐπίσης ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὰς ἰδίας των ἀντιλήψεις ἐφήρμοσαν ὁ μὲν εἷς σφαλερώτατα, κατὰ βάσιν καὶ περιεχόμενον, ἡμίμετρα, ὁ δὲ ἕτερος μέτρα σκοποῦντα τὴν διάσπασιν καὶ διαίρεσιν τοῦ Προσωπικοῦ, ἐξυπηρετοῦντα μίαν ἰδιόρρυθμον καὶ ἀπαράδεκτον σκοπιμότητα. Ἐνῷ οὗτοι ἀνεγνώριζον τὴν ἀνάγκην τροποποιήσεως ἢ «ἀναμορφώσεως» τοῦ Ὀργανισμοῦ, οὐδὲν ἔπραξαν διὰ τὴν ἐξυγίανσιν, ἐκσυγχρονισμὸν καὶ ἐξομάλυνσιν τῆς σχέσεως ἐργασίας. Τοὐναντίον ἐκληροδότησαν εἰς τὴν σημερινὴν Διοίκησιν ὅλα τὰ τερατώδη συνονθυλεύματα τῆς ἐξωφρενικῆς των νοοτροπίας.

Προσωρινότητες, εἰδικαὶ κατὰ προσωπικὰς κρίσεις καὶ ἐπιθυμίας προωθήσεις, καταλήψεις θέσεων εἰδικῶς ἐν πολλοῖς δημιουργουμένων καὶ ἄλλα ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς εἶναι αἱ συνέπειαι τῶν ρευστῶν καὶ πονηρῶν διατάξεων τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τῆς σκοπίμου χρησιμοποιήσεως αὐτῶν.

Σκόπελοι ἐπικίνδυνοι καὶ σημεῖα ὑπονομεύσεως τοῦ ἔργου ἑνὸς Διοικητοῦ ὁ ὁποῖος πραγματικὰ θὰ ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἠθικῆς καθάρσεως.

Ἐπειδὴ πιστεύομεν ὅτι ὁ σημερινὸς Διοικητὴς φιλοδοξεῖ, πρὸς τιμήν του, νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἠθικὴν τάξιν εἰς τὸ Ἵδρυμα εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπογραμμίσωμεν τὴν πορείαν τοῦ κεφαλαιώδους θέματος τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ἀνησυχίας μας δι' ὡρισμένας παλινδρομήσεις διὰ στροφὴν πρὸς τὴν παλαιὰν ἁμαρτωλὴν ὁδὸν τῶν νοθειῶν, τῆς συγχύσεως, τῆς καλλιεργείας τοῦ πνεύματος περὶ δῆθεν καταρρεύσεως (!) τῆς Τραπέζης, διὰ νὰ διατηρηθοῦν τὰ κακῶς κείμενα ποὺ κάθε τι ἄλλο ἐξυπηρετοῦν παρὰ τὴν ἠθικὴν τάξιν, τῆς ὁποίας ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, ἔχει ΑΝΑΓΚΗΝ ὅπως ἀκριβῶς ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς ἀπὸ ΟΞΥΓΟΝΟΝ.

Καὶ ἐξηγούμεθα. Ὁ κ. Διοικητὴς διαγνώσας τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἔδωσε τὴν ἐντολήν, συστήσας καὶ εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ριζικὴν τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἔθεσε μάλιστα καὶ τακτὴν προθεσμίαν, ἥτις μέ τινας ἀναβολὰς ἔφθασε μέχρι τέλους τοῦ λήξαντος ἔτους. Δυστυχῶς δὲν ἐγένετο δεκτὴ πρότασις τῆς Συλλογικῆς πλευρᾶς περὶ δημιουργίας εἰδικῆς, προσωρινῆς, ὀλιγομελοῦς (2 - 3 προσώπων) ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Διευθύνσει Προσωπικοῦ, ἥτις, ἀνεξάρτητος καὶ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὴν τρέχουσαν λοιπὴν ἐργασίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διευθύνσεως, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Συλλόγων, θὰ ἐπεράτωνε, ἐντὸς διμήνου τὸ πολύ, τὸ ἔργον της, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑποδιευθυντοῦ καὶ Διευθυντοῦ Προσωπικοῦ θὰ εἰσηγεῖτο εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

Ἀντὶ τούτου ἐγένετο ἡ κοινὴ προπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπὴ ἐξ ἐκπροσώπων τῆς Δ)νσεως (Διοικητὴς καὶ Ὑποδ)τὴς καὶ εἷς προϊστάμενος Τμήματος Προσωπικοῦ) καὶ τῶν Συλλόγων (Πρόεδροι αὐτῶν καὶ εἷς σύμβουλος) ἣν καθ' ὑποχώρησιν ἐδέχθησαν οἱ Σύλλογοι. Αὕτη ἦτο φυσικὸν νὰ μὴν εἶναι ἄμοιρος τῆς πορείας τῆς λοιπῆς τρεχούσης ἐργασίας τῆς Δ)νσεως Προσωπικοῦ καὶ δὴ τῶν Συμβουλίων προαγωγῶν ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων, λόγῳ ταυτότητος τῶν προσώπων, καθυστέρει ἀναλόγως τὴν λειτουργίαν τῆς προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἐφθάσαμεν αἰσίως εἰς τὰ μέσα Φεβρουαρίου, περίπου πέντε μήνας ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐντολῆς τοῦ κ. Διοικητοῦ καὶ αἱ ἐργασίαι χωλαίνουν λίαν ἀνησυχητικῶς.

Αὐτὸ καὶ μόνον ὑπογραμμίζομεν: Χωλαίνουν λίαν ἀνησυχητικῶς. Καὶ τοῦτο κατόπιν τῆς ἐπισήμου δηλώσεως περὶ τρὶς καὶ τετράκις τῆς ἑβδομάδος συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ ταχεῖαν περάτωσιν τοῦ ἔργου της.

Δὲν δίδομεν ἀπάντησιν. Διότι οἱ φόβοι καὶ οἱ συλλογισμοί μας θὰ προσέδιδον εἰς αὐτὴν φοβερὰν ἔκφρασιν. Φοβεράν, ὑπὸ τὴν ἔνγοιαν τῶν ἐντυπώσεων καὶ τῶν ἐπιπτώσεων ἐπὶ τῆς κοινῆς συναδελφικῆς γνώμης, ἡ ὁποία ἀναμένει ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντας σήμερον τὴν Τράπεζαν τὴν ἀληθῆ ἠθικὴν

(Συνέχεια στὴ 2α σελίδα)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ Σ.Υ.Ε.Τ.Ε.

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἐνῷ ἡ Συλλογική Σας ἡγεσία εἶναι ἀπασχολημένη ἀφ' ἑνὸς μὲν μὲ τὴν προσπάθειαν ἱκανοποιήσεως βασικῶν μας αἰτημάτων, προσπάθειαν ὄχι ἀπρόσκοπτον δυστυχῶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ βαδίζει ὁλοταχῶς εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ θριάμβου Σας τοῦ 89% ὑπὲρ τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ διὰ τῆς δικαστικῆς του τυπικῆς ἐπικυρώσεως, ἐδέχθη δύο βολάς.

Ι. Τὴν πρώτην ἐκ μέρους τῶν διοικούντων τὸ Ταμεῖον Ὑγείας Προσωπικοῦ τ. Τραπέζης Ἀθηνῶν.

Οὗτοι, μετὰ ἔμμεσον ἐπίθεσιν διὰ προηγουμένων ἀνακοινώσεων των κατὰ τοῦ Ταμείου Ὑγείας Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐθεώρησαν καλόν, εἰς παραμονὰς ἀπολογισμοῦ των, νὰ ἀρχίσουν ἐπίθεσιν καὶ κατὰ τοῦ Συλλόγου μας καὶ τῆς Ἡγεσίας του μὲ τὴν κατηγορίαν τῶν «φασιστικῶν» ἐνεργειῶν.

Ὡς πρὸς τὰς κατὰ τοῦ ΤΥΠΕΤ βολάς, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἁρμοδιότητός μας, τὸ ἐντυπωσιακὸν σύνθημα τῆς συγκρίσεως τῶν εἰσφορῶν (ΤΥΠΕΤ 7% - Ταμεῖον Τ.Α. 3%) ὡς ἀποτελοῦν διαστρέβλωσιν τῆς ἀληθείας, διότι παρασιωποῦνται οὐσιώδη στοιχεῖα καὶ ὡς πρὸς τὴν εἰσφορὰν καὶ ὡς πρὸς τὴν παρεχομένην περίθαλψιν.

Ὡς πρὸς τὰς «φασιστικὰς» μεθόδους:

Καλοῦμεν τοὺς αὐτοδιοριζομένους κατηγόρους μας νὰ ἐπιστρέψουν τὴν ἀντιφασιστικήν των φρασεολογίαν εἰς τὸ ξένο πρὸς αὐτοὺς ὁπλοστάσιον ἀπὸ ὅπου τὴν ἐδανείσθησαν. Ἐὰν θέλουν νὰ μᾶς δώσουν μαθήματα φασισμοῦ, τοὺς δηλοῦμεν ὅτι εἴμεθα ἀνεπίδεκτοι μαθήσεως. Μαθήματα δὲ Δημοκρατίας δὲν δεχόμεθα οὔτε ἀπὸ αὐτοὺς οὔτε ἀπὸ κανένα. Πρῶτοι αὐτοὶ γνωρίζουν ὅτι, ἐξετάσεις ἐδώσαμεν εἰς κρισίμους στιγμὰς καὶ ἐξήλθομεν ἀλύγιστοι. Τὰ περαιτέρω εἶναι θέμα αὐτοελέγχου συνειδήσεων εἰς ἀτομικὸν καὶ συλλογικὸν ἐπίπεδον, τόσον διὰ τὸ παρόν, ὅσον καὶ διὰ τὸ παρελθόν.

Ὁ Σύλλογός μας τηρεῖ ἀπαρεγκλίτως τὴν ἀρχὴν τῆς μὴ ἐπεμβάσεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῶν ἄλλων Συλλόγων.

Θέματα, ὡς τῆς συνεργασίας καὶ τῆς πολυποθήτου ΕΝΩΣΕΩΣ ἀντιμετωπίζονται ΜΟΝΟΝ μὲ τὴν θέλησιν τῆς Νομίμου Ἡγεσίας καὶ τῶν μελῶν τῶν ἐνδιαφερομένων Ὀργανώσεων.

Μὲ τὴν τωρινὴν Νόμιμον Ἡγεσίαν τοῦ ἀδελφοῦ Σωματείου πραγματοποιεῖται διὰ κοινῆς συμφωνίας ἡ ΕΝΩΣΙΣ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐστάθη ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ ὅταν ἐκεῖνοι ἦσαν ἡ νόμιμος ἡγεσία.

Ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχουν τὰ ἴδια συνδικαλιστικὰ δικαιώματα. Ὑποβολιμαῖες προτάσεις γιὰ «ἀριστοκρατικὴ ἕνωση» εἶναι ἀπαράδεκτες.

Αἱ ἀπὸ πλευρᾶς Συλλόγου μας ἐνέργειαι ἐπεκυρώθησαν διὰ τῆς ἐλευθέρας ψήμου τοῦ 89% τῶν μελῶν.

Αὕτη εἶναι ἡ θέλησις τοῦ συνόλου. Ἡ προσβολὴ αὐτῆς μὲ ὁποιοδήποτε μέσον ἀποτελεῖ πράγματι φασισμόν, ὡς καὶ ἡ οἱαδήποτε ἐπέμβασις εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῶν ἄλλων. Τὰς ἀνεπιτρέπτους ταύτας ἐνεργείας καταδικάζομεν καὶ τοὺς δράστας παραδίδομεν πρὸς κρίσιν εἰς τὴν κοινὴν συναδελφικὴν γνώμην.

ΙΙ. Ἡ ἑτέρα βολὴ προέρχεται ἀπὸ τὸν... περιβεβλημένον τὴν λεοντὴν τοῦ «ἐξυγιαντοῦ» ἥρωα τῆς βωβολογίας τοῦ 1955-1956 κ. Μελχ. Τσουδερόν.

Ἀμφιβάλλομεν ἐὰν αἱ δίκην φαντασιώσεων συγχρόνου Παρθένου τῆς Ὀρλεάνης φωναὶ «Συνεχίστε τὶς προσπάθειές σας... κ.λ.π.» προέρχονται ἔστω καὶ ἀπὸ μερίδα τῶν ψηφισάντων ΟΧΙ (τοῦ 11%) τῶν συναδέλφων.

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι αἱ «φωναὶ» εἶναι αἱ τῶν φορέων τοῦ πνεύματος τῆς διαιρέσεως, τοῦ ἐμφυλίου ἐντὸς τῆς Τραπέζης πολέμου, πνεύματος ξένου πρὸς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα εἰς τὴν Τράπεζαν.

Ἀντιπαρερχόμεθα τὰς στερουμένας πάσης σοβαρότητος καταγγελίας τοῦ κ. Τσουδεροῦ περὶ «ἀταξίας» καί, «παρανομιῶν» (δὲν ἐξαιρεῖ οὔτε κἂν τὸν παρευρεθέντα εἰς ἁπάσας τὰς φάσεις τῆς ἐκδηλώσεως τῆς θελήσεως τοῦ σώματος τῶν συναδέλφων, δικαστικὸν ἀντιπρόσωπον) καὶ φέρομεν αὐτὸν ἐνώπιον τῶν ἰδίων αὐτοῦ λόγων, εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 18) 2) 1959 κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς τροποποιήσεως ΤΟΤΕ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἔλεγεν ὁ κ. Μ. Τ:

«Ἐὰν ὅμως (ἡ τροποποίησις) ἀποβλέπῃ εἰς ἄλλον σκοπὸν
» δηλ. τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο Συλλόγων ΕΘΝΙΚΗΣ καὶ Α-
» ΘΗΝΩΝ δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ἡ κατάλληλος ἐποχή. Ἐὰν

Τὸ Βῆμα τῶν ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κ. Μ. Τσουδερὸν

Πρὸς τὸν κ. Μελχισεδὲκ Τσουδερὸν
Πρόεδρον τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Νέου Συνεταιρισμοῦ Στεγάσεως Ὑπαλλήλων τέως Ε.Τ.Ε.»
Κύριε Τσουδερέ,

Δι' ἐπιστολῆς μου πρὸς τὴν «Τραπεζιτικὴν» ἐξέθεσα τὰς ἀπόψεις μου ὡς πρὸς τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ πρέπει νὰ ἐνεργήσουν οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν διανομὴν τῶν νέων οἰκοπέδων.

Γνωρίζω ὅτι δὲν εἶναι εὔκολος ὑπόθεσις ἡ ὑπαγωγὴ εἰς τὸ σχέδιον πόλεως μιᾶς περιοχῆς ἢ ἡ ἐπέκτασις αὐτοῦ, πάντως ὅμως ἡ μέχρι τοῦδε ἀδυναμία τῆς Διοικήσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὅπως ὑπαγάγη εἰς τὸ σχέδιον πόλεως τὰς νέας ἐκτάσεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχία.

Ἡμεῖς βεβαίως δὲν ἀνεμένομεν ταχεῖαν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τούτου, διότι ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὸ προσύμφωνον τῆς δευτέρας ἀγορᾶς τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὅπου εὑρίσκεται τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ δάσους, ἤτοι τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1969)20.7.1957, εἰς τὸ ὁποῖον ἐν ἄρθρῳ 12 αὐτοῦ ἀναφέρεται ὅτι τὸ ἐν λόγῳ προσύμφωνον ἐτέλει ὑπὸ τὴν διαλυτικὴν αἵρεσιν ὅτι ὁ πωλητὴς ἤθελεν ἐπιτύχει διὰ τὴν ἔκτασιν ταύτην τὴν ἔγκρισιν σχεδίου πόλεως, ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ οἱαδήποτε ἐπιτυχία ἦτο περισσότερον ἔργον τοῦ πωλητοῦ παρὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Πάντως εὐχόμεθα ὅπως τὸ ἔτος 1965 εἶναι τυχηρότερον καὶ ὑπαχθοῦν τὸ ταχύτερον αἱ νέαι αὗται ἐκτάσεις εἰς τὸ σχέδιον πόλεως πρὸς λῆξιν πολλῶν ἐκκρεμοτήτων.

Σχετικῶς ὅμως μὲ τὰ παλαιὰ οἰκόπεδα κατόπιν μάλιστα τῶν περιελθόντων ἡμῖν νεωτέρων στοιχείων ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας Δημοσίας Ὑπηρεσίας κλπ. μᾶς γεννῶνται τὰ κάτωθι ἐρωτήματα:

1) Ἤκουσα ἐξωδίκως, χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ ἐλέγξω τοῦτο, ὅτι εἰς τὴν Ἔκθεσιν Ἐλέγχου τῆς Γ' Οἰκονομικῆς Ἐφορίας κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1964 ἀφορώσης τὸν Συνεταιρισμὸν ἀναφέρονται καὶ στοιχεῖα περὶ τῶν ἀγοραστῶν οἰκοπέδων καὶ ὅτι ἐπεβλήθησαν πρόστιμα διὰ διαφόρους αἰτίας. Κατόπιν τούτου δὲν νομίζετε ὅτι θὰ πρέπει νὰ λάβουν γνῶσιν οἱ κ.κ. Συνεταῖροι ὁλοκλήρου τῆς Ἐκθέσεως ταύτης καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν σχετικῶν μὲ τὰ πρόστιμα ταῦτα;

2) Κατὰ τὴν προσπάθειαν κληρώσεως τὸν Δεκέμβριον 1960 τῶν εἰς «Πεῦκα Γιουρντᾶ» Ἀναβύσσου Ἀττικῆς οἰκοπέδων τοῦ Συνεταιρισμοῦ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 59 οἰκοδομικὸν τετράγωνον εἶχε διαιρεθῆ εἰς δέκα (10) οἰκόπεδα. Κατὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ὅμως κλήρωσιν τὸν Ἰούνιον 1961 τὸ ἐν λόγῳ οἰκοδομικὸν τετράγωνον διηρέθη εἰς ἐννέα (9) οἰκόπεδα καὶ μετὰ τὴν κλήρωσιν, ἐν ἀγνοίᾳ ἐμοῦ ὡς μέλους τότε τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ ὡς μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς κληρώσεως καὶ ἴσως καὶ ἄλλων μελῶν ταύτης, ἐμειώθη ἡ ἔκτασις τῶν ὡς εἴρηται ἐννέα οἰκοπέδων ἐξ ὧν προέκυψε καὶ δέκατον οἰκόπεδον. Ἑπομένως ἐφ' ὅσον ἀρχικῶς τὸ τετράγωνον τοῦτο εἶχε διαιρεθῆ εἰς 10 οἰκόπεδα ποῖος ὁ λόγος νὰ κληρωθῆ ἀργότερον εἰς ἐννέα μόνον οἰκόπεδα; Ἐξ ἄλλου δεδομένου ὅτι ἡ τιμὴ μετὰ τὴν γενομένην κλήρωσιν ἦτο ηὐξημένη ἐρωτᾶται, μὲ ποίαν τιμὴν ἀπεζημιώθησαν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν λοιπῶν ἐννέα οἰκοπέδων ἐκ τῶν ὁποίων προέκυψεν, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, ἐκ τῶν ὑστέρων τὸ δέκατον οἰκόπεδον; Παρακαλοῦμεν ἐπίσης, ὅπως κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν προσκομισθοῦν τὰ δέκα ἀντίγραφα τῶν ὁριστικῶν συμβολαίων τῶν δικαιούχων τῶν οἰκοπέδων τούτων.

3) Κατὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ Ἰουνίου 1961 τὰ οἰκόπεδα τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5 οἰκοδομικοῦ τετραγώνου ἦσαν 13 (δέκα τρία). Μετὰ ὅμως τὴν κλήρωσιν διὰ τῆς σμικρύνσεως τοῦ ἐμβαδοῦ τινῶν ἐξ αὐτῶν ἐξοικονομήθη καὶ ἕτερον οἰκόπεδον ἤτοι τὸ 14ον (δέκατον τέταρτον), τὸ ὁποῖον ἐν ἀγνοίᾳ ἐμοῦ ὡς μέλους τότε τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς κληρώσεως καὶ ἴσως καὶ ἄλλων μελῶν ταύτης διετέθη, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἀναφέρεται τὸ οἰκόπεδον τοῦτο ὡς περιουσία τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς τὰ πεπραγμένα τοῦ 1963 καὶ ἐρωτᾶται διατί διέθεσαν τὸ οἰκόπεδον τοῦτο χωρὶς νὰ λάβω γνῶσιν; Ἐπίσης παρακαλοῦμεν ὅπως πληροφορηθῶμεν διατί ἐδόθη ἄνευ κληρώσεως τὸ ἐν λόγῳ οἰκόπεδον καὶ μὲ ποῖα κριτήρια ἐπροτιμήθη ὁ λαβὼν τοῦτο, δεδομένου ὅτι ὡς ἐπληροφορήθημεν ὁ Συνεταιρισμὸς ὀφείλει καὶ ἄλλα οἰκόπεδα εἰς τοὺς ἐγγραφέντας διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιούτων ἐκ τῆς ἰδίας ἀγορᾶς.

4) Ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐκκρεμεῖ ἀναγνωριστικὴ ἀγωγὴ τοῦ κ. Μελλισουργοῦ κατὰ τοῦ πωλητοῦ τῶν οἰκοπέδων εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν κ. Δημητριάδη ἴσως καὶ κατὰ τοῦ κ. Ζωγράφου, καὶ ὅστις κ. Μελισσουργὸς ἀμφισβητεῖ ὅτι κύριος τῆς ἐκτάσεως «Γιουρντᾶ», ὅπου εὑρίσκονται τὰ οἰκόπεδά μας εἶναι μόνον ὁ κ. Δημητριάδης καὶ ἐνδεχομένως καὶ ὁ κ. Ζωγράφος, ἰσχυριζόμενος ὅτι τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω ἐκτάσεως ἀνήκει εἰς αὐτόν. Ἐπειδή, ὡς ἐνθυμούμεθα, εἴς τινα προσύμφωνα διευκρινίζεται ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀπωλεσθῇ ἡ δίκη ἐκ τυχὸν διεκδικητικῆς ἀγωγῆς ὁ πωλητὴς θὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἀγοραστὴν Συνεταιρισμὸν συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἐρωτᾶται ποῖα μέτρα ἔλαβεν ὁ Συνεταιρισμὸς διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τῶν ἀγοραστῶν οἰκοπέδων ἐκ τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

5) Ἀφοῦ, ὡς ἐλέχθη, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4122)29.9.1959 πράξεως τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Μιχ. Βασιλείου ὑπεσχέθη ὁ Συνεταιρισμὸς ὅτι δὲν θὰ οἰκοπεδοποιήσῃ ἔκτασιν δάσους 325 στρεμμάτων προκειμένου νὰ ὑπαχθῇ ἡ λοιπὴ περιοχὴ εἰς τὸ σχέδιον πόλεως, διατί ἐκληρώθη καὶ διενεμήθη τμῆμα τοῦ δάσους τούτου ἤτοι ἐκ τῶν ἐκτὸς σχεδίου κακῶς κληρωθέντων οἰκοδομικῶν τετραγώνων τὰ ὑπ' ἀριθμ. 89, 90 καὶ μέρος τῶν ὑπ' ἀριθμ. 85 καὶ 95 οἰκοδομικῶν τετραγώνων, ἀφοῦ ἄλλως τε ὑπῆρχεν ἡ ὑπ. ἀριθμ. 99806) 1960 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἡ ὁποία δὲν ἐπέτρεψε τὴν οἰκοπεδοποίησιν τῶν 325 στρεμμάτων δάσους;

6) Κατὰ τὴν προσπάθειαν κληρώσεως τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1960 ἐπρόκειτο νὰ διανεμηθῇ καὶ ἄλλη ἔκτασις δάσους. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἔκτασις αὕτη ὡς καὶ ἄλλη ἔκτασις οὐχὶ μὲν δάσους ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἐκτὸς σχεδίου δὲν ἠδύνατο νὰ μετατραπῇ εἰς οἰκοπεδοποιήσιμον ἔκτασιν συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ. ἀριθμ. 2168)1959 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, περὶ ἧς ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀναφέρει τὸ ὑπ' ἀριθμ. Ε 1835)11.2.1960 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, διὸ καὶ ἐξῃρέθησαν τῆς κληρώσεως τοῦ Ἰουνίου 1961. Διὰ τὴν οἰκοπεδοποίησιν ὅμως τῆς ἐκτάσεως ταύτης τοῦ δάσους ἀσχέτως πρὸς τὸ ἄνω ἐμπόδιον νομίζομεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἐρωτᾶται ἐὰν ὑπῆρχε τοιαύτη ἄδεια καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει ποῖος ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία ταύτης.

7) Εἰς ποίους ὀνομαστικῶς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον παρεχώρησεν ἀγροτεμάχια ὡς ἐντὸς σχεδίου πόλεως οἰκόπεδα δι' ὁριστικῶν συμβολαίων;

8) Διὰ ποίας Ἀνακοινώσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐνημερώθησαν οἱ ἀγορασταὶ οἰκοπέδων ὅτι τὸ ἐν λόγῳ δάσος ἔχει ἔκτασιν 325 στρεμμάτων;

9) Εἰς τὰ πεπραγμένα τοῦ 1963 δὲν ἀναφέρεται ὡς περιουσία τοῦ Συνεταιρισμοῦ τὸ ὡς εἴρηται ἐκ 325 στρεμμάτων δάσος καὶ αἱ ἐκτάσεις αἱ ὁποῖαι προορίζονται διὰ Σχολεῖον καὶ Ἐκκλησίαν; Μήπως τὸ ἐν λόγῳ δάσος καὶ αἱ ἐκτάσεις αὗται ἀνήκουν τώρα εἰς τὴν Κοινότητα Ἀναβύσσου;

10) Εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον Κερατέας, ὡς ἐνθυμούμεθα, κατετέθησαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 18016)15.2.1962 πράξεως α) σχέδιον ἐκ φωτοτυπίας τοῦ σχεδιαγράμματος τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων καὶ β) κατὰ μέρος μεγεθύνσεις αὐτοῦ εἰς τὰς ὁποίας περιελήφθησαν καὶ τὰ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως οἰκοδομικὰ τετράγωνα βάσει τῶν ὁποίων ὑπεγράφησαν καὶ ὁριστικὰ συμβόλαια ὡς ἐντὸς σχεδίου πόλεως ἐνῶ δὲν εἶναι. Ἐρωτᾶται διὰ ποῖον λόγον ἐγένετο τοῦτο;

11) Διατί ἐκληρώθη καὶ τὸ τμῆμα Σ.Υ.Τ. τοῦ τομέως Γ' (ἤτοι τὸ δάσος τοῦ Συν)σμοῦ εἰς τὸ 78 οἰκοδομικὸν τετράγωνον) ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρχεν ἔγκρισις κατατμήσεως πρὸς οἰκοπεδοποίησιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας; Καὶ εἰς ποίους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπέγραψεν ὁριστικὰ συμβόλαια διὰ τὸ τμῆμα τοῦτο; Ἐπίσης διατί κεχωρισμένως κατετέθη εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον Κερατέας τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ 78 οἰκοδομικοῦ τετραγώνου τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐν ἀγνοίᾳ ἐμοῦ; Εἰρήσθω ὅτι τοῦ ἐν λόγῳ τετραγώνου ἡ διάταξις τῶν οἰκοπέδων ἐτροποποιήθη μετὰ τὴν κλήρωσιν ἐν ἀγνοίᾳ ἐμοῦ ὡς μέλους τότε τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς κληρώσεως καὶ ἴσως καὶ ἄλλων μελῶν ταύτης, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπληροφορήθην ὅτι τινὲς διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν ἐν λόγῳ τροποποίησιν.

12) Ἐὰν δὲν ἐπήρκουν αἱ ἀγορασθεῖσαι ἐκτάσεις τοῦ Συνεταιρισμοῦ λόγῳ τοῦ δάσους 325 στρεμμάτων τὸ ὁποῖον δὲν ἐπέτρεψε τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας νὰ κατατμηθῇ πρὸς οἰκοπεδοποίησιν, διατί δὲν ἐτηρήθημεν ἐγκαίρως καὶ λεπτομερῶς ἐνήμεροι δεδομένου ὅτι:

α) Ἀντὶ νὰ λάβωμεν ὡς οἰκόπεδον ἓν στρέμμα (σχετικῶς ἀναφερόμεθα εἰς τὰς ἐπιστολάς μας πρὸς τὸν Συνεταιρισμὸν διὰ τὰς πρώτας ἀγορὰς καὶ τοῦ Συνεταιρισμοῦ πρὸς ἡμᾶς, ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1969) 20.7.1957 προσύμφωνον - ἄρθρον 12) τελικῶς ἐλάβομεν οἰκόπεδον ἐκτάσεως 750 τ.μ. περίπου.

β) Ἄλλοι ἔλαβον οἰκόπεδα ἐκτάσεως μόνον 500 - 550 τ.μ. παρὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3)30.11.1960 Ἀνα-

γ) Ἄλλοι δὲν ἔλαβον οἰκόπεδον καθόλου καὶ διαμαρτύρονται τινὲς ἐξ αὐτῶν ὅτι δὲν ἔλαβον εἰδοποίησιν νὰ πληρώσουν τὰ πρόσθετα ποσὰ ὥστε νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν.

13) Ἐφ' ὅσον ἐτέλει ἡ δευτέρα ἔκτασις, ὅπου τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ δάσους, ὑπὸ διαλυτικὴν αἵρεσιν τῆς ἀγορᾶς της, ἐὰν διευκρινίσθη τοῦτο ἐγγράφως πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς οἰκοπέδων ἐκ τῆς ἀγορᾶς ταύτης.

14) Διὰ ποίας Ἀνακοινώσεως ἐπληροφορήθημεν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2735)1958 Πρᾶξιν τοῦ Συμβολαιογράφου Μιχ. Βασιλείου περὶ τοῦ δάσους (9ος ὅρος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6332) 30.11.1961 Συμβολαίου τοῦ ἰδίου Συμβολαιογράφου).

15) Πόσα οἰκόπεδα δὲν ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἐγγραφέντας δι' αὐτὰ εἰς τὰς πρώτας ἀγορὰς τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὁπότε οὗτοι ἀναγκαστικῶς θὰ λάβουν ἀπὸ τὰς μετέπειτα ἀγορασθείσας ἐκτάσεις ὅταν ὑπαχθοῦν εἰς τὸ σχέδιον πόλεως; Ἐπίσης ἐὰν οὗτοι θὰ λάβουν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὅπως καὶ οἱ λαβόντες ἐκ τῶν ἤδη ὑπαχθέντων εἰς τὸ σχέδιον οἰκοπέδων.

16) Κατόπιν τῶν ἐγγράφων πληροφοριῶν ποὺ εἴχομεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον κλπ. διεμαρτυρήθην κατὰ τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ἀπριλίου 1964, ὡς ἄλλοτε μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς κληρώσεως, ὅτι κατὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ Ἰουνίου 1961 ἐκληρώθησαν ὡς οἰκόπεδα καὶ ἀγροτεμάχια, ἐν τούτοις ὅμως ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ἀγροτεμάχιον τοῦ συνεταίρου κ. Μπουρκουτᾶ, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 90 οἰκοδομικὸν τετράγωνον καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπὶ πλέον κεῖται εἰς μέρος τοῦ δάσους μὴ ἐπιτρεπομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας νὰ κατατμηθῇ πρὸς οἰκοπεδοποίησιν, δύναται οὗτος νὰ τὸ οἰκοδομήσῃ, ἐπεφυλάχθη ὅμως νὰ εἴπῃ ἐὰν δύναται νὰ τὸ πωλήσῃ καὶ ἐρωτᾶται ποῦ ἐβασίσθη καὶ εἶπεν ὅτι δύναται τοῦτο νὰ οἰκοδομηθῇ.

17) Ἐρωτᾶται ἐὰν ἐγένοντο προσκυρώσεις μετὰ τὴν κλήρωσιν τῶν οἰκοπέδων καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει ἐὰν προέκυψαν νέα οἰκόπεδα.

18) Ποῖος θὰ πληρώσῃ ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν κ. Νικολίτσαν, ἐὰν τελικῶς κερδίσῃ τὴν δίκην, ἀλλὰ καὶ ἐνδεχομένως εἰς ἄλλους δι' ὁμοίαν περίπτωσιν;

19) Διὰ ποῖον λόγον παρητήθη ὁ κ. Ν. Ροδιάδης;

20) Ἐὰν ἐνεγράφησαν ὡς μέλη ἅπαντες οἱ οἰκοπεδοῦχοι οἱ προβλεπόμενοι ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ.

21) Εἰς τὴν ἐξώδικον ἀπάντησιν πρὸς τοὺς κ.κ. Σκαρδιάκον κλπ. ἀναφέρεται ὅτι ἡ Διοίκησις τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐδέχθη νὰ περιλάβῃ εἰς τοὺς οἰκιστὰς μέλη ἐξ ὅλων τῶν τάξεων. Εἰς ποῖον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ ἀναφέρεται ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἶναι αὐτός;

22) Ἐρωτᾶται ἐὰν τηρῆται τὸ ἄρθρον ἐννέα (9) τοῦ Καταστατικοῦ περὶ διαγραφῆς τῶν μελῶν τὰ ὁποῖα ἀπώλεσαν τὴν ἰδιότητα ποὺ προβλέπει τοῦτο νὰ ἔχουν.

23) Εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκονται αἱ ἐργασίαι τῆς ἠλεκτροδοτήσεως εἰς τὰ οἰκόπεδά μας εἰς Γιουρντᾶ;

24) Εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκονται αἱ ἐργασίαι τῆς ὑδρεύσεως;

Κύριε Τσουδερέ,

Νομίζομεν ὅτι ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἐρωτημάτων πρέπει νὰ δοθοῦν τὸ ταχύτερον ἀπαντήσεις καὶ δὴ εἰς ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν πρὸ τῆς τακτικῆς τοιαύτης, οὐχὶ βεβαίως ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀφοῦ ἀναγραφῇ ἡ πρόσκλησις εἰς τὰς ἡμερησίας Ἐφημερίδας ἐντὸς τῶν χρονικῶν ὁρίων ποὺ προβλέπει τὸ Καταστατικόν.

Ἄλλως τε δὲν θὰ λησμονῆτε ὅτι ἐσεῖς προσωπικὰ εἴχατε ζητήσει ἀπὸ τὸν κ. Καραπάνον νὰ συγκαλέσῃ Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ θέματα ἥσσονος σχετικῶς ἐνδιαφέροντος. Ἐπίσης δὲν θὰ λησμονῆτε ὅτι τόσον ἐσεῖς προσωπικῶς ὅσον καὶ οἱ κ.κ. Α. Μπόγδανος, Κ. Τρίμης, Δ. Παπαϊωάννου, Δ. Μανιάκης καὶ Α. Καραγιάννης προέρχεσθε ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν συνδικαλιζομένων καὶ ἀσφαλῶς θὰ πρέπει νὰ ἐπιθυμῆτε νὰ ἔρχωνται τὰ πάντα εἰς φῶς πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν συναδέλφων σας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27.1.65

Μετὰ τιμῆς
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
Κεντρικὸν Κατάστημα

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΧΩΛΑΙΝΟΥΝ ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελ.)

ΑΛΛΑΓΗΝ.

Τὴν ἀπάντησιν θὰ τὴν δώσουν τὰ γεγονότα. Ἡμεῖς θέλομεν καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ὁ στόχος ὅλων τῶν ἐνεργειῶν μας, νὰ διαλύσωμεν τοὺς φόβους μας αὐτούς.

Θὰ διαλυθοῦν δέ, ἂν οἱ ΝΕΟΙ ἄνθρωποι τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης καὶ εἰδικώτερον τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ ἀκολουθήσουν τὸν δρόμον ποὺ ἐξ ἀρχῆς ἐχάραξαν, ὅταν ἔβλεπαν τὰ πράγματα μὲ καθαρὸ μάτι.

Νὰ ἀποφύγουν τὶς λαβυρινθώδεις δολιχοδρομίες στὶς ὁποῖες τοὺς ἐμπλέκουν οἱ λεγόμενοι «συντηρητικοί». Τὸ εὐρὺ καὶ ριζοσπαστικὸν πνεῦμα ποὺ κατὰ τὰς φράσεις τοῦ ἰδίου τοῦ κ. Διοικητοῦ πρέπει νὰ διαπεράσῃ καὶ νὰ χαρακτηρίζῃ ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς Τραπέζης δὲν ἀφορᾷ μόνον τὰ ὑλικὰ μέσα καὶ τὰς μεθόδους ἐργασίας αὐτῆς. Πρέπει νὰ ἀφορᾷ, κυρίως νὰ ἀφορᾷ, καὶ τὸν τομέα τοῦ Προσωπικοῦ. Οἱ νοθεύοντες καὶ ἀκρωτηριάζοντες τὴν ἔννοιαν, τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ἔκτασιν τῆς ἀναγκαίας ἐξυγιάνσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ εἰς τὸν τομέα τοῦ Προσωπικοῦ, τὴν ὁποίαν κατὰ ΜΙΝΙΜΟΥΜ ἐκφράζουν τὰ αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Τράπεζαν περὶ τὸν Ὀργανισμόν, εἶναι καὶ οἱ δολιοφθορεῖς τῆς ἐπιτυχίας τῆς Διοικήσεως εἰς τὸν τομέα τοῦτον, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὅλου ἔργου διοικήσεως τῆς Τραπέζης. Διότι δὲν μπορεῖ ἡ Τράπεζα νὰ προσανατολίζεται πρὸς τὸ μέλλον ὅταν οἱ ρυθμίζοντες τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ τὰ προσανατολίζουν πρὸς τὸ σκουριασμένο παρελθόν. Διότι εἰς αὐτὸ ὁδηγεῖ ἡ συγκράτησις τῆς προόδου τοῦ Προσωπικοῦ. Δὲν εἶναι δυνατὸν μὲ τὸ πρόσχημα τῶν δαπανῶν νὰ ἐμποδίζεται ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τοῦ Ὀργανισμοῦ ὅταν αὐταὶ ἀποτελοῦν μίαν ὑποδιαίρεσιν τῶν δαπανῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς κτιρίου, ποὺ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ κτιριακοῦ προγράμματος τῆς Τραπέζης ποὺ καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ὅλου προγράμματος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐλπίζομεν καὶ ἀναμένομεν, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης πράγματι θὰ προχωρήσῃ ἄφοβα στὸν δρόμο τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματος τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐν ἀνάγκῃ ἀπαλλασσομένη ἀπὸ τὰς πινακίδας - δείκτας πρὸς τὸ παρελθόν.

Τῆς ἀνήκει τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Αὐτὰ ἀνήκουν καὶ εἰς τὸ Προσωπικόν. Καὶ αὐτὴ εἶναι εἰς θέσιν καὶ νὰ τὰ ἐννοήσῃ καὶ νὰ τὰ κερδίσῃ. Τὸ προσωπικὸν ἕνα δρόμο ἔχει. Νὰ ἀγωνισθῇ διὰ νὰ τὰ ἐπιτύχῃ. Καὶ αὐτὸ πράττει ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ὑπὸ εὐοίωνον μορφὴν θὰ κινηθῇ ὑπὸ συνθήκας παραγωγικῆς συνεργασίας καὶ ἀλοιβαίας κατανοήσεως μὲ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης.

Ἡ ἐναντία καὶ ἀπευκταία περίπτωσις δὲν θὰ ἐπιφέρῃ εἰ μὴ μόνον, ἀπὸ πλευρᾶς Διοικήσεως, μίαν ἀκόμη ἀποτυχίαν εἰς τὸν τομέα τῆς σχέσεως ἐργασίας, μὲ ἀνάλογον ἐπίπτωσιν ἐπὶ τοῦ ὅλου διοικητικοῦ ἔργου, ἀπὸ πλευρᾶς δὲ Προσωπικοῦ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντός του ὑπὸ σκληρᾶς πάλιν καὶ δυσοιώνους συνθήκας, ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθόν, εἰς τὰς ὁποίας ἄλλοι παρὰ τὰς ἐλπίδας του, παρὰ τὰς προσδοκίας του, παρὰ τὴν θέλησίν του καὶ τοὺς εὐγενεῖς σκοπούς του θὰ ἔχουν ἐντοπίσει.

Δὲν φρονοῦμεν ὅμως ὅτι θὰ συμβῇ τὸ τελευταῖον. Διότι τὰ ὑπεύθυνα κορυφαῖα ὄργανα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν, Διοικήσεως καὶ Συλλόγων ἔχουν καὶ εἰς τὸ παρελθὸν των τὴν σφραγῖδα τῆς ἐπιτυχίας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς γνωρίζουν καὶ ἐπιμένουν νὰ βαδίζουν, οἱ δὲ ἀπεργαζόμενοι τὴν λοξοδρόμησιν ἀπὸ τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, ἐὰν ἐξακολουθήσουν τὸ ἔργο των, θὰ ἐξοστρακισθοῦν.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 9 καὶ 11 τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ, καλοῦμεν τὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου μας εἰς τὴν ἐτησίαν Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, τὴν 5ην Μαρτίου ἐ.ἔ., ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 6ην μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν Τίτλων τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος μὲ θέματα:

1) Ἔκθεσις πεπραγμένων διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1964.
2) Ἔγκρισις ἀπολογισμοῦ 1964 καὶ προϋπολογισμοῦ 1965.
3) Ἔκθεσις ἐλεγκτῶν καὶ ἀπαλλαγὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ
4) Ἐκλογὴ πενταμελοῦς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας, θὰ ὁρισθῇ διὰ νεωτέρας ἀνακοινώσεώς μας ἑτέρα ἡμέρα τοῦ μηνὸς τούτου διὰ τὴν ἄνω αἰτίαν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σημείωσις:
Ὁ προσδιορισμὸς τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως διὰ τὸν Μάρτιον γίνεται διότι, τὸ μεσολαβοῦν διάστημα εἶναι τὸ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἔγκρισιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ νέου τροποποιημένου Καταστατικοῦ παρὰ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, βάσει τοῦ ὁποίου θὰ διενεργηθοῦν αἱ προσεχεῖς ἀρχαιρεσίαι.

Νέες ἐκδόσεις

Ὁ Ἐκδοτικὸς Οἶκος ΔΙΦΡΟΣ ἐκυκλοφόρησε ἕνα μυθιστόρημα τοῦ τέως συναδέλφου Γιάννη Ε. Βατζιᾶ μὲ τίτλο «Ἡ Φάλαινα».

Στὸ βιβλίο αὐτὸ ὁ συγγραφεὺς βασιζόμενος στὸ μῦθο τοῦ Ἰωνᾶ σκιαγραφεῖ τὴν γραφειοκρατία καὶ εἰδικώτερα τὴν κατάχρησι ἐξουσίας ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν γραφειοκρατία.

Ἡ ὅλη ἐξέλιξι τοῦ μύθου εἶναι σύγχρονη καὶ ἑλκυστική.

Εὐχαριστήριον

Ὅλους τοὺς συναδέλφους ποὺ συμμερίστηκαν τὴν ὀδύνη μας γιὰ τὸν ἄδικο χαμὸ τοῦ μονάκριβου παιδιοῦ μας, εὐχαριστοῦμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιά.

Δημήτριος καὶ Ἀγγελικὴ
Ἀλβανοπούλου

Ἡ μεταστέγαση τοῦ ΤΥΠΕΤ

Συνεχίζονται μὲ γοργὸ ρυθμὸ αἱ ἐργασίαι τῆς διαμορφώσεως τοῦ ἰσογείου τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους 2 αἰθούσης, ὅπου ἄλλοτε ἡ Ἑλληνοαιγυπτιακὴ Τράπεζα. Εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν πρόκειται νὰ στεγασθοῦν αἱ Ὑπηρεσίαι καὶ τὰ Ἰατρεῖα τοῦ ΤΥΠΕΤ.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ νόμῳ:
Ὑπευθ. ὕλης:
Θεοδ. Κ. Σαλίμπας
Τήνου 5 — Ἀθῆναι
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
Κωνστ. Μοῦτος
Κάνιγγος 7 — Ἀθῆναι

» σκεφθοῦμε μόνον ὅτι διὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο Συλλό-
» γων τώρα, ἀπεμπολοῦμε αὐτομάτως τὸ Συλλογικόν μας αἴ-
» τημα περὶ ἐπανεντάξεως (!;) εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι θὰ συμφω-
» νήσητε ὅλοι, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ψηφισθῇ ἡ τρο-
» ποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ — ἢ τοὐλάχι-
» στον νὰ τεθοῦν φραγμοί. Διότι... Σκεφθῆτε ἐὰν εἰσ-
» άγωμεν εἰς τὸν Σύλλογόν μας ὑπαλλή-
» λους τῆς Τραπέζης ΑΘΗΝΩΝ χωρὶς φρα-
» γμούς. Εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ περιέλθῃ
» καὶ ὁ Σύλλογος εἰς ἐκείνους» (!).

Αὐτὰ ἔλεγε ΤΟΤΕ ὁ σημερινὸς «ἐξυγιαντὴς» καταπολεμῶν τὸ ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ διὰ τοῦ ὁποίου ΤΩΡΑ σᾶς ὑπόσχεται νὰ πραγματοποιήσῃ ἔστω καὶ τὴν «ἀριστοκρατικὴν» του (ΣΙΚ) ἕνωσιν μόνον τῶν ὑπαλλήλων

Καὶ ἐρωτᾶται: Ἐπραγματοποιήθησαν αἱ, ἀβάσιμοι καθ' ἡμᾶς, προϋποθέσεις ποὺ ἤθελε τότε; (Ἔνταξις κ.λ.π.). Ὄχι φυσικα. Διατί ὑποστηρίζει τώρα ἐκεῖνο ποὺ τότε ἐμάχετο; Μία ἡ ἀπάντησις. Διὰ νὰ μὴ βαδίσωμεν σταθερώτερα καὶ ἀσφαλέστερα εἰς τὴν ΕΝΩΣΙΝ. Μάχεται καὶ τώρα, ὅπως καὶ τότε, ὅπως καὶ πάντα κάθε βῆμα πρὸς πραγματοποίησίν της. Τώρα ὅμως ἄνευ ἐλπίδων. Τὸ μόνον ποὺ ἐπιτυγχάνει εἶναι νὰ πλουτίσῃ τὴν γκαρνταρόμπα του μὲ μίαν ἀκόμη λεοντήν. Πλάϊ εἰς τὴν τοῦ ἐξυγιαντοῦ τὴν τοῦ «ἀριστοκράτου» — συνενωτοῦ μὲ φραγμοὺς καὶ φυλετικὰς διακρίσεις.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς
ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἰδιαίτερα
Μαθήματα
Γερμανικῆς
229-636